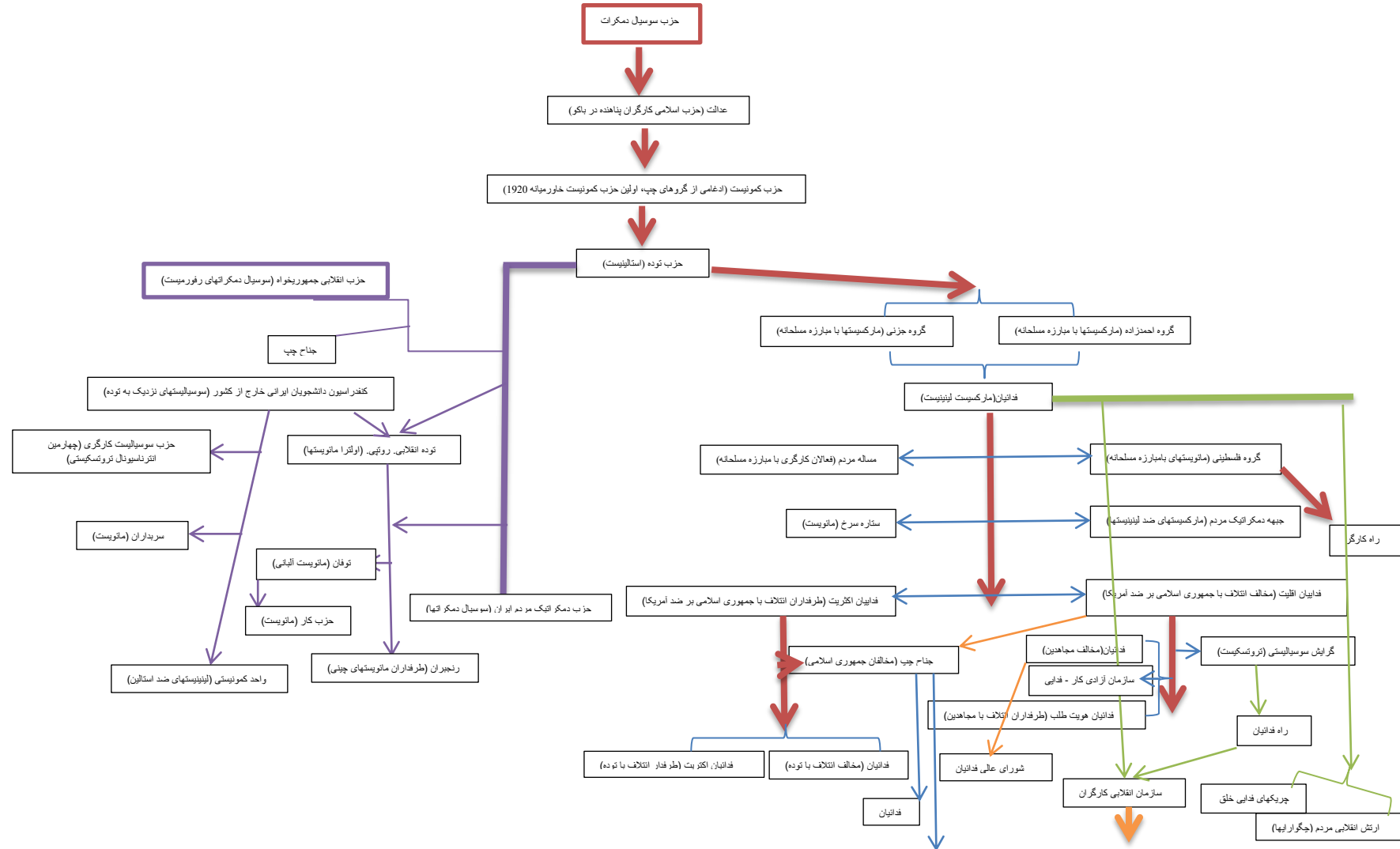
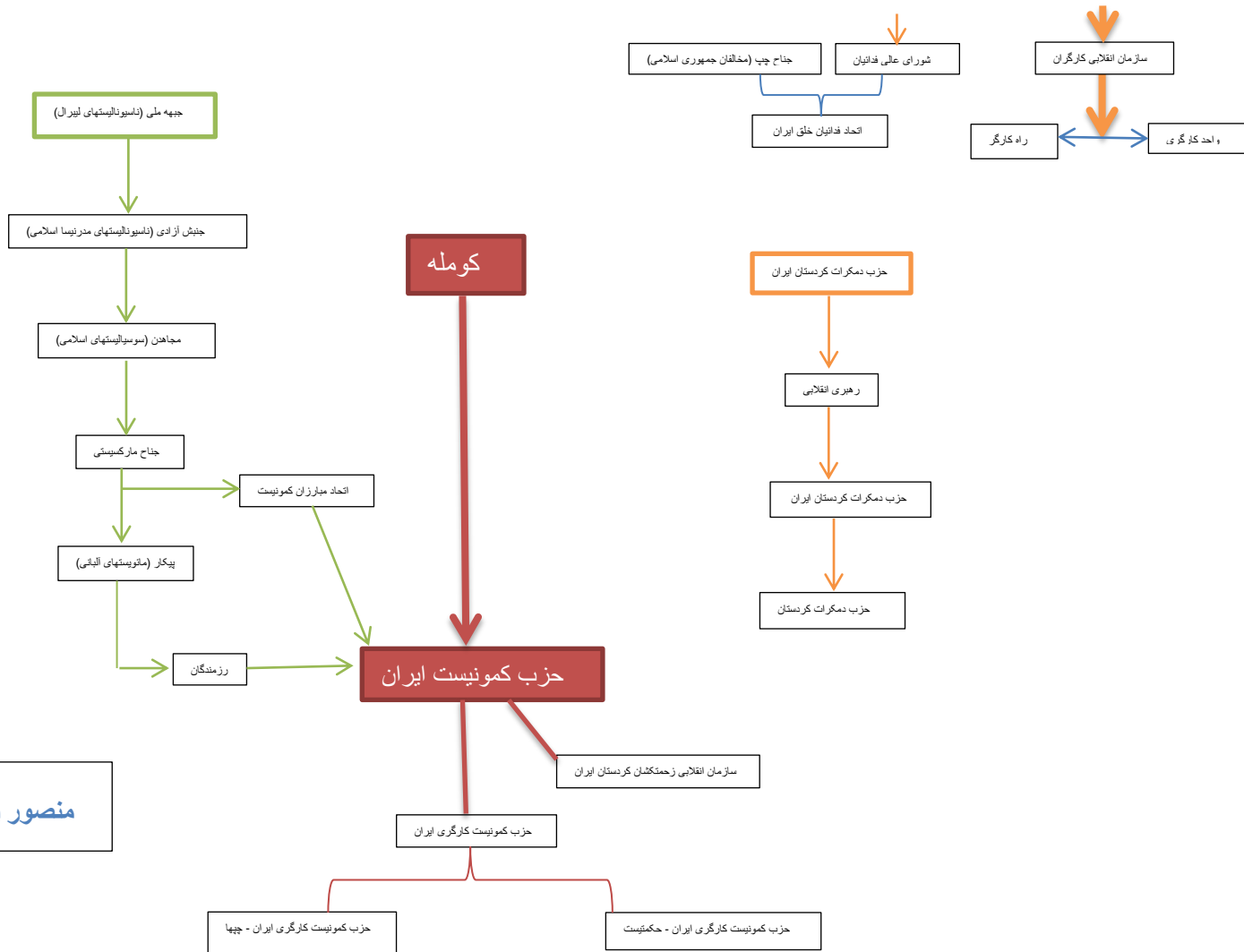

لیست انشعابات احزاب ایرانی در جبهه چپ از سال 1904 تا سال 2004 و چند رویداد تاریخی در ایران در صد سال گذشته

لازم به ذکر است که این جدول تقریبی است و شاید رفقایی باشند که بتوانند این اطلاعات را کاملتر کنند. در ضمن در این جدول لیست چندین حزب راستگرا نیز است.

منصور پرستار استکھلم 2016

چند رویداد مهم در ایران از سال 1907 تا 2004

سال 1906-1907 انقلاب مشروطه و قانون اساسی.

فشار مبارزات عمومی، شاه دیکتاتور، مظفرالدین شاه را مجبور به عقب نشینی میکند و او را به تشکیل مجلس مجبور می کند. متمم قانون اساسی در این سال 1907 تهیه شد که در آن محدودیت‌هایی برای آزادی مطبوعات، سخنرانی‌ها و اجتماعات و امنیت فردی و مالی قرار داده شده بود.

سال 1920 اولین شاه دیکتاتور پهلوی.

با کمک انگلیس رضا خان، افسر نظامی، از طریق کودتا قدرت را بدست می گیرد. حزب کمونیست ایران، در بندرانزلی، در این سال تشکیل می شود.

سال 1941 جنگ جهانی دوم.

رضا خان موضع دفاع از آلمان نازی را انتخاب می کند. به دنبال آن گروه ائتلاف ایران را اشغال می کنند و رضاخان را مجبور به کناره گیری از قدرت می کنند. برای مدت کوتاهی ایران آزادی بیان را به خود می بیند. در این زمان است که حزب توده تاسیس می شود و در همان زمان اتحادیه های کارگری به سرعت رشد می کنند.

سال 1953 دومین شاه دیکتاتور ایران.

به دنبال ملی شدن صنعت نفت، "سی آی ای" دولت محمد مصدق، نخست وزیر، که ناسیونالیست لیبرال بود را در یک کودتا سرنگون می کند. امریکاییها به بهانه اینکه ایران به سمت کمونیست حرکت می کند کودتایی در ایران شکل دادند به دنبال آن محمد رضا پهلوی را به عنوان حاکمی مستبد و دیکتاتور جدید، در صدر قدرت ایران قرار می دهند. واقعه 15 بهمن 1327 و تیراندازی به شاه در دانشگاه تهران، حکومت نظامی در تهران برقرار و حزب توده غیر قانونی گشت در این زمان است که حزب توده ممنوع می شود. جنبش اتحادیه ای گارگران بشدت سرکوب و قلع و قمع می شود. تمام جریانهای سیاسی که تحت کنترل شاه نبود، مورد تعقیب و بشدت سرکوب می شوند.

سال 1971 پیدایش مبارزه چریکی.

چریکهای فدایی مارکسیست-لنینیست در کوههای گیلان مبارزه مسلحانه را بر ضد حکومت شاه شروع می کنند. این جریان از ادغام دو گروه معتقد به مبارزه مسلحانه بوجود آمد. گروه اول گروه "جزنی" نام داشت که از جبهه ملی دوم جدا شده بود و گروه دوم "احمدزاده" نام داشت. این دو گروه با حمله به ژاندارمری سیاهکل در سال 49 و اعدام 13 نفر از اعضای آنها به هم پیوستند و عنوان "چریکهای فدایی خلق ایران" را برگزیدند. چریکهای فدایی بعد از مدتی مبارزات مسلحانه خود را به داخل شهرها منتقل می کنند. چریکهای فدایی حدود 5 سال مبارزه مسلحانه را بر علیه شاه ادامه می دهند.

سال 1977 شکل گرفتن و جوانه زدن قیام مردمی.

در پاییز همان سال مردم ایران به طور علنی نارضایتی خود را بر علیه رژیم شاه و سرکوب های او نشان میدهند.

سال 1977 (1356) ایران در اعتصاب.

در بهمن همین سال ناگهان گروه مذهبی "ملاها" به رهبری خمینی خود به اعتراضات و تظاهرات عمومی مردم ملحق می کند. در این زمان است که تظاهرات های خونین روی می دهد. در این زمان تاریخی، طبقه کارگر ایران در تابستان همان سال در بسیاری از نقاط شروع به اعتصاب می کند. چندی نمی گذرد که اعتصابات گارگری سراسر ایران را فرا می گیرد و بعداً به اعتصاب عمومی کارگران در ایران تبدیل می شود. در این زمان است که چریکهای فدائی دوباره مبارزه مسلحانه را شروع می کنند.

سال 1357 انقلاب.

محمد رضا شاه تسلیم می شود و از ایران فرار می کند. دو هفته بعد، خمینی از پاریس وارد ایران می شود. در 26 بهمن کومله (سازمان انقلابی زحمتکشان انقلابی کردستان ایران) در کردستان اعلام موجودیت می کند. مبارزه مسلحانه در کردستان شکل می گیرد. در بسیاری از نقاط کردستان جنبش شورایی به رهبری کومله بوجود می آید و در بسیاری از مناطق ایران جنبش شورایی از طرف چپ هدایت می شود. در بسیاری از مناطق ایران کارگران قدرت را در بسیاری از کارخانه ها و شرکتها بدست می گیرند. خمینی با کمک "سی آی ای" قدرت را در ایران قبضه می کند و دولت موقت تشکیل می دهد. به همراه آن خمینی سفارت آمریکا را اشغال می کند.

سال 1359-1361 تثبیت دیکتاتوری ملایی در ایران و تصرف کردستان.

کنترل از طریق شوراهای کارگری لغو می شود و "شوراهای اسلامی" جایگزین آن می شود. جمهوری اسلامی شروع به دستگیری مبارزان چپ می کند و اعدامهای سراسری را شروع می کند. در 28 مرداد سال 58 است به فرمان "آیت الله خمینی" کردستان اشغال می شود. در این زمان است که حمله رژیم

اسلامی با مقابله جسورانه پیشمرگها و مردم آزادیخواه کرد روبرو می شود و پس از چندی شهرها از کنترل پیشمرگها خارج میشود. سال 1359، صدام حسین به ایران حمله می کند.

سال 1362 تضعیف چپ.

چندی نگذشت که حزب توده و سازمان فدائیان-اکثریت که به حکومت خمینی متوهم بودند و با این رژیم همکاری نمودند از طرف خمینی غیر قانونی اعلام شدند و خمینی شروع به قتل و عام فعالین سیاسی و حمله و حشیانه را برای سرکوب اپوزیسیون شروع شد. فضای رعب و وحشت سراسر ایران را فرا می گیرد. تمام فعالیتهای سیاسی ممنوع می شود. چپ مورد تعرض شدید قرار می گیرد. در این سال است کردستان هنوز سنگر مقاومت مارکسیستی خود را حفظ کرده است. برای تقویت چپ رادیکال و دفاع از دست آوردهای چپ رادیکال، حزب کمونیست ایران تشکیل میشود. این حزب از ادغام کومله، بخش اصلی این حزب، اتحادیه مبارزان کمونیست (سهند) و عده ای از چپهای ایران، تشکیل شد. سال 1362-63 عقب نشینی نیروهای مسلح حزب کمونیست ایران و کومله به عراق است.

سال 1367 صلح ایران و عراق.

در 29 مرداد جنگ ایران و عراق پایان می یابد و دو کشور توافق نامه هایی را برای پایان جنگ امضا می کنند. در این زمان است که فعالیت مسلحانه حزب کمونیست ایران و کومله از طرف حکومت عراق محدود می شود. رژیم جمهوری اسلامی شروع به قتل عام زندانیان سیاسی در سرتاسر ایران می کند و هزاران پیشرو کارگری را اعدام می کند و سال 67 در تاریخ ایران به سال خون تبدیل می شود.

سال 1368 لیبرالیسم در حکومت ایران.

در این سال هاشمی رفسنجانی به عنوان رئیس جمهور ایران انتخاب می شود. رفسنجانی با به دست گرفتن قدرت شروع به خصوصی سازی و اصلاحات اقتصادی می کند. این تاکتیک در شرایطی صورت میگیرد که ایران دچار بحران اقتصادی و سیاسی بعد از جنگ چند ساله شده است. فشارهای درونی زیاد بر حکومت ارتجاعی ایران سنگینی می کند و هر بار رفسنجانی با اصلاحات 5 ساله خود می خواهد اعتراضات کارگری و مردمی را سرکوب کند. دیکتاتوری شدید مذهبی ادامه می یابد.

سال 1376 شکل گیری رفرمیسم در داخل حکومت اسلامی.

در میان هیجان و توهمی شدید، محمد خاتمی به عنوان رئیس جمهور تازه انتخاب می شود. خاتمی به عنوان "ناجی آزادی و حقوق دموکراسی" قد علم می کند و به مردم نشان داده می شود. برای مدتی کوتاه تعدادی از روزنامه های آزاد شروع به فعالیت می کنند. حجاب زنان به شکل پیشتر مورد مواخذه قرار نمی گیرد.

ناگهان جناح بنیاد گرای داخل حکومت ایران حمله ور میشود. قتل‌های زنجیره ای شروع می شود. بسیاری از روزنامه نگاران کشته می شوند و بسیاری از روزنامه ها بسته می شود. در این زمان است که جنبش دانشجوی ایران شدیداً سرکوب می شود.

سال 1383 بازگشت و شدت گرفتن بیشتر دیکتاتوری و خفقان.

در دی ماه، حق کاندید شدن رفرمیستها در انتخابات مجلس ممنوع می شود. به این شیوه رژیم اسلامی می خواهد افکار مردم را از مبارزات حق خواهانه و چپ بر گرداند و به جای آن تمرکز فکری مردم را به دفاع از مبارزه جناح بندی های درون رژیم، سوق دهد. یعنی روند و گرایشهای انقلابی مردم را به بی راهه بکشد و مردم را به مبارزه در چهارچوب حکومت ایران محدود سازد و می خواهند از این طریق، رهبری اعتراضات کارگری و مردمی را جناحهای رژیم بدست بگیرند. همزمان با این تحولات در سال قبل اشغال عراق توسط آمریکا صورت می گیرد. سال 1383، سال شکست رفرمیستهای ایران بود. در بسیاری از نقاط ایران جنبشهای کارگری و اتحادیه ای شکل سازمان یافته تری را نسبت به گذشته به خود گرفته بود.

سال 1384 احمدی نژاد.

در این سال احمدی نژاد قدرت دولت را بدست می گیرد و با پیش آوردن مسئله اتمی می خواهد باری دیگر انسجام درونی ایران را، مثل سالهای جنگ، از طریق مساله اتمی، مستحکم کند. در این زمان است که جنگ تبلیغاتی را با آمریکا شروع می کند. مدتی نمی گذرد که از هراس جنبشهای کارگری و دانشجویی شروع به زندانی کردن فعالین کارگری و دانشجویی می کند. مدتها بعد تراژدی سال 1367 دوباره تکرار می شود و اعدامهای دست جمعی روز به روز ازدیاد می یابد.

سال 1386 دستگیری فعالین کارگری.

در این سال است که جمعی از رهبران فعالین کارگری مثل "محمود صالحی" و "منصور اسانلو" به بند کشیده می شوند و اتحادیه های کارگری مورد شدیدترین تعرضات نیروهای امنیتی قرار می گیرد. در اینجا است که چپ ایران همصدا با کارگران دیگر دنیا به دفاع از کارگران ایران، بر می خیزند. در این سال حزب کمونیست ایران و احزاب چپ رادیکال ایران، نقش بزرگی را در اعتراضات جهانی بر ضد سرکوب طبقه کارگر در ایران ایفا می کنند.

من این نوشته را سال 2007 نوشته بودم ولی بنا به دلایلی آن را منتشر نکردم. اما بعد از 9 سال این نوشته را عنوان یک یادآوری کوتاه که این تاریخها و خاطره های تلخ و شیرین هیچ وقت از اذهان و تاریخ پاک نخواهند شد به همین خاطر لازم دانستم برای خوانندگان گرامی منتشر شود. با عرض پوزش اگر تاریخی یا اسمی دقیقاً نیامده.

منصور پرستار

ستكلم

2016-08-23